

Pleisters en zalfjes – *Lis heeft de piepgriep*

U kunt het prentenboek ook op een meer interactieve manier aanbieden. Klik op de knop, zodat het digitale prentenboek opent. Onderin ziet u vijf knoppen. Dit zijn de vijf prenten van het verhaal. Met één klik opent de prent, met een tweede klik start de animatie. De animatie draait om het vetgedrukte woord in het verhaal. Dit woord komt door de animatie 'tot leven'.

Makkelijke tekst

Sil is dokter. En Lis is ziek. Nee, dat is niet echt hoor. Ze spelen het. Ze spelen dat Lis ziek is.

'Ik heb griep,' zegt Lis. 'Griep, maar geen gewone griep. Ik heb piepgriep. Ik zeg steeds piep. Piep.'

'Ik ga u **onderzoeken**,' zegt dokter Sil. Hij luistert naar de buik van Lis. 'Piep,' zegt Lis.

'Ik zie het,' zegt Sil. 'Mevrouw Lis, u hebt de piepgriep.'

Lis knikt. 'Kunt u mij beter maken, dokter? Hebt u een pilletje voor mij? Een lekker pilletje? Piep.'

Moeilijke tekst

Sil is dokter. Hij moet voor Lis zorgen, want Lis is ziek. Niet echt ziek natuurlijk: ze spelen in de ziekenhuishoek. Lis ligt op een bed van kussens en daar is ze ziek. Heel ziek, ze heeft griep.

'Ik heb geen gewone griep, dokter,' zegt ze. 'Ik heb de piepgriep. Ik zeg steeds piep. Piep.'

'Rustig blijven liggen,' zegt dokter Sil. 'Ik ga u **onderzoeken**. Het doet geen pijn.' 'Piep,' zegt Lis.

'Ik denk dat ik het al weet,' zegt Sil. 'Mevrouw Lis, u hebt de piepgriep.'

'Dat wist ik al,' zegt Lis. 'Maar ik wil beter worden dokter, u moet me beter maken.'

'Eh, goed,' zegt Sil. 'Ik ga u beter maken, met... eh...'

'Pilletjes,' zegt Lis. 'Maar wel lekkere pilletjes. Anders werken ze niet voor de piepgriep. Piep.'

Makkelijke tekst

'Ik ga pilletjes halen,' zegt dokter Sil. 'Pillen voor de piepgriep. Piepgriepillen.'

Sil loopt naar het keukentje. Hij kijkt in het kastje. Liggen daar piepgriepillets? Nee, natuurlijk niet. Geen piepgriepillen. Maar, wat zit er in dat doosje? Sil **opent** het doosje. Hé, dat zijn suikerklontjes! Lis vindt suikerklontjes vast heel lekker.

Sil doet suikerklontjes in een plastic bekertje. En hij gaat weer naar Lis. 'Kijk Lis,' zegt hij. 'Ik heb hier pilletjes. Dit zijn piepgriepillets. En ze zijn lekker.'

Moeilijke tekst

'Ik ga ze halen,' zegt dokter Sil. 'Pillen voor de piepgriep. Piepgriepillen. Rustig blijven liggen, ik ben zo terug.'
Sil loopt naar het keukentje en kijkt in het kastje. Liggen daar piepgriepilletjes? Nee, natuurlijk niet. Maar misschien wel iets anders? Iets waarvan hij kan zeggen dat het piepgriepilletjes zijn? Wat zit er in dat doosje daar? Hij **opent** het. Ja, suikerklontjes! Die zal Lis wel lekker vinden.
'Opschieten dokter,' hoort Sil. Dat is Lis. 'Ik heb zo'n pijn. Hebt u al pilletjes? Piep!'
Sil doet een paar suikerklontjes snel in een plastic bekertje en loopt ermee naar Lis. 'Ik heb hier pilletjes,' zegt hij. 'Piepgriepilletjes. Het zijn speciale, want ze zijn heel erg lekker. Ze smaken naar suiker.'

Makkelijke tekst

Lis kijkt naar de suikerklontjes. 'Ik wil ook een glaasje water,' zegt ze. 'Piep. Hebt u ook een glaasje water voor mij, dokter? Snel, want anders ga ik nog meer piepen. Piep!'
Sil gaat snel water halen. Dat is makkelijk. Hij houdt een bekertje onder de kraan. En het water **stroomt** erin.
'Opschieten, dokter!' roept Lis.
Sil begint te rennen. Maar het gaat fout. Sil struikelt. Hij valt op de grond. 'Au,' roept Sil. 'Au, mijn knie. Au, mijn hoofd!' Sil ligt op de vloer. Hij kan niet opstaan. 'Au, au!' zegt hij weer.

Moeilijke tekst

Lis kijkt naar de suikerklontjes. 'Er hoort water bij,' zegt ze. Pilletjes moet je altijd met water innemen. Piep. Hebt u ook een glaasje water voor mij, dokter? Doe maar snel, want anders ga ik nog meer piepen. Piep!'
Sil gaat weer terug naar het keukentje. Water, dat kan gewoon uit de kraan natuurlijk. Hij pakt nog een bekertje en laat het water erin **stromen**.
'Opschieten, dokter!' Dat is Lis weer.
Snel, denkt Sil en hij begint te rennen. Maar dan gebeurt het. Sil struikelt. Het bekertje valt uit zijn handen. Maar dat is niet het ergste. 'Au,' roept Sil. 'Au, mijn knie. Au, mijn hoofd!' Sil ligt op de vloer. Hij kan niet opstaan. 'Au, au!' zegt hij weer.

Makkelijke tekst

Daar komt juf. En daar komt Lis. Die is ineens niet ziek meer. 'Wat is er Sil?' vraagt juf. 'Waar heb je pijn?'
'Mijn knie,' zegt Sil. 'En mijn hoofd. Au.'
'Ik ga je onderzoeken,' zegt juf. Ze legt haar hand op het hoofd van Sil.
'Ik zie het Sil,' zegt juf. 'Je bent op je hoofd gevallen. En nu heb je een **bult** op je hoofd.'

Sil voelt aan zijn hoofd. Het klopt, daar zit een bult. 'Au,' zegt hij zachtjes. De bult doet pijn. 'En mijn knie doet ook pijn,' zeg Sil. 'Mijn knie doet heel erg pijn.'

Juf kijkt naar de knie. 'Dan gaan we naar de dokter, Sil.'

Moeilijke tekst

Juf komt meteen aanlopen. En Lis springt uit haar bed. Ze is ineens niet ziek meer.

'Wat is er Sil?' vraagt juf. 'Waar heb je pijn?'

'Mijn knie,' zegt Sil. 'En mijn hoofd. Au.'

'O, ik zie het Sil,' zegt juf. 'Je bent op je hoofd gevallen. En nu heb je een **bult** op je hoofd. Een klein bultje, maar hij zal nog wel groter worden.'

Sil voelt aan zijn hoofd. Inderdaad, daar zit een bult. Hij voelt hem groter worden. 'Au,' zegt hij zachtjes.

Juf kijkt ook naar zijn knie. 'Ik zie niks,' zegt ze. 'Maar het doet wel pijn,' zeg Sil. 'Heel erg pijn.'

'Hm,' zegt juf. 'Dan moeten we naar de dokter.'

Makkelijke tekst

Dat doen ze. Juf gaat met Sil naar de dokter. De dokter onderzoekt de knie van Sil. Hij **doet** er een verband **omheen**. Nu heeft Sil een knie met een groot verband. De dokter kijkt ook naar de bult. 'Dat is een grote bult,' zegt hij. 'Maar die gaat vanzelf weer weg. Ik geef jou een pilletje tegen de pijn, Sil.'

Zo gaan ze terug naar school. En nu mag Sil in het bed liggen. Want nu is Sil ziek.

'Ik haal water,' zegt Lis. 'Voor je pilletje.'

Sil neemt het pilletje. Met het water van Lis.

'Gaat het beter nu?' vraagt Lis.

Sil knikt. Dan zegt hij: 'Piep.' En daar moeten ze om lachen.

Moeilijke tekst

Dat doen ze. Juf gaat met Sil naar de dokter. De dokter onderzoekt de knie en **doet** er een verband **omheen**. Hij kijkt ook naar de bult. 'Dat is een grote,' zegt hij. 'Maar die geneest vanzelf. Ik geef wel een pilletje tegen de pijn. En neem er straks nog maar een.'

Ze gaan terug naar school en dan mag Sil in het bed liggen. Want nu is Sil ziek, echt ziek.

'Zal ik water voor je halen?' vraagt Lis. 'Voor je pilletje?' Ja, knikt Sil.

Lis geeft het water. 'Hoe gaat het nu?' vraagt ze.

Sil is even stil. Dan zegt hij: 'Piep.' En daar moeten ze om lachen.

